

## کتاب یونس نبی

فارابیونس از مر خدا

و کلام خداوند بیونس بن امتأنی نازل شده، گفت:

«رخیز و به نینوا شهر بزرگ برو و بر آن ندا کن زیرا که شرارت ایشان به حضور من برآمده است».  
اما یونس بر خاست تا از حضور خداوند به ترشیش فرار کند و به یافا فرود آمده، کشتیای یافت که عازم ترشیش بود. پس کایه اش را داده، سوار شد تا همراه ایشان از حضور خداوند به ترشیش برود.

<sup>۴</sup> خداوند باد شدیدی بر دیرا یا وزانید که تلاطم عظیمی در دریا پدید آمد چنان که نزدیک بود که کشتی شکسته شود.

<sup>۵</sup> و ملاحان ترسان شده، هر کدام نزد خدای خود استغاثه نمودند و اسباب را کدر کشتی بود به دریار یخ‌تند تا آن را برای خود سبک سازند. اما یونس در اندرون کشتی فرود شده، در ازشد و خواب سنگینی اوراد را بود. و ناخدای کشتی نزد او آمده، وی را گفت: «ی که خفهای تو را چه شده است؟ برخیز و خدای خود را بخوان شاید که خدام را بخاطر آور دتا هلاک نشویم». و به یکدیگر گفتند: «یا پید قرعه بین داریم تا بدانیم که این بلا به سبب چه کس بر موارد شده است؟» پس چون قرعه اند اخترند، قرعه به نام یونس درآمد.

<sup>۶</sup> پس اورا گفتند: «ارا اطلاع ده که این بلا به سبب چه کس بر معارض شده؟ شغل توجیست و از بکار آمدهای وطنست کدام است و از چه قوم هستی؟» او ایشان را جواب داد که: «ن عبرانی هستم و از یوه خدای آسمان که دریا و خشکی را آفریده است ترسان می‌باشم».

پس آن مردمان سخت ترسان شدند و اورا گفتند: «ه کردهای؟» زیرا که ایشان میدانستند که از حضور خداوند فرار کرده است چونکه ایشان را اطلاع داده بود.

<sup>۱۱</sup> واورا گفتند: «اتوجه کیم تا دریا برای ماسا کن شود؟» زیرا در یاد رتلاطم همی افزود.

- ۱۲ او بیا شان گفت: «را برداشته، به دریا بیندازید و دریا برای شناسا کن خواهد شد، زیرا میدانم این تلاطم عظیم بسبب من بر شماوارد آمد است. اما آن مردمان سعی نمودند تا کشتی را به خشکی بر ساند اما نتوانستند زیرا که دریا به ضد ایشان زیاده وزیاده تلاطم مینمود.
- ۱۳ پس نزدیه و دعا کرده، گفتند: «های خداوند بخاطر جان این شخص هلاک نشویم و خون پیگاه را بر مامگذار زیراتوای خداوند هرچه میخواهی میکنی». پس یونس را برداشته، در دریا انداختند و دریا از تلاطم مش آرام شد.
- ۱۴ و آن مردمان از خداوند سختترسان شدند و برای خداوند قربانیها گذرانیدند و نذرها نمودند.
- ۱۵ و اما خداوند ماهی بزرگی پیدا کرد که یونس را فروبرد و یونس سه روز و سه شب در شکم ماهی ماند.

### دعای یونس

- و یونس از شکم ماهی نزدیه و خدای خود دعای خود داشت و گفت: «رتنج خود خداوند را خواندم و مر امستجاب فرمود. از شکم هاویه تضرع نمودم و آواز مر اشنیدی.
- ۳ زیرا که مر ابه زرفی در دل دریا ها نداختی و سیله امر احاطه نمود. جمیع خیزابها و موجهای تو بر من گذشت.
- ۴ و من گفتم از پیش چشم تو انداخته شدم. لیکن هیکل قدس تورا باز خواهم دید.
- ۵ آبه امار اتابه جان احاطه نمود و لجه دور مر اگرفت و علف دریا بسر من پیچیده شد.
- ۶ به بنیان کوهها فرو رفت و زمین به بندهای خود تابه ابد مرادر گرفت. اماتوای یه و خدایم حیات مر الاحضره برآوردی.
- ۷ چون جان من در اندر ونم بیتاب شد، خداوند را پیاد آوردم و دعای من نزد توبه هیکل قدست رسید.
- ۸ آنانی که اباطیل دروغ را منظور میدارند، احسان های خویش را ترک مینمایند.

۹ امامن به آواز تشكيرای توقربانی خواهم گذرانید، و به آنچه نذر کردم و فاخواهم نموده نجات از آن خداوند است.» پس خداوند ماهی را مر فرمود و یونس را بخشکی فی کرد.

### رفق یونس به نینوا

پس کلام خداوند بار دوم بر یونس نازل شده، گفت:  
«رخیز و به نینوا شهر بزرگ برو و آن عظرا که من به تو خواهم گفت به ایشان ندا کن.» آنگاه یونس بر خاسته، بر حسب فرمان خداوند به نینوارفت و نینوا شهر بزرگ بود که مسافت سه روز داشت.

۴ یونس به مسافت یک روز داخل شهر شده، بهند اکردن شروع نمود و گفت بعد از چهل روز نینوا سر نگون خواهد شد.

۵ و مردمان نینوابه خدا ایمان آوردن دور زره راندا کرده، از بزرگ تا کوچک پلاس پوشیدند.

و چون پادشاه نینوا از این امر اطلاع یافت، از کرسی خود بر خاسته، ردای خود را از بر کند و پلاس پوشیده، برخا کسترت شست.

۶ پادشاه واک بر ش فرمان دادند تا در نینوان دادردان دادن و امر فرموده، گفتند که «ردمان و بهایم و گاویان و گوسفندان چیزی نخورند و نچرند و آب نتوشنند.»

۷ و مردمان و بهایم به پلاس پوشیده شوند و زد خدا بشدت استغاثه نمایند و هر کس از راه بخود و از ظلمی که در دست او است بازگشت نماید.

۸ کیست بداند که شاید خدا برگشته، پشمیان شود و از حدت خشم خود رجوع نماید تا هلاک نشویم.»

پس چون خدا اعمال ایشان را دید که از راه زشت خود بازگشت نمودند، آنگاه خدا از بلای که گفته بود که به ایشان بر ساند پشمیان گردید و آن را بعمل نیاورد.

### غضب یونس

اما این امر یونس را به غایت ناپسند آمد و غیظش افروخته شد، و زد خداوند عاموده، گفت: «های خداوند، آیا این سخن من نبود حینی که در ولایت

خود بودم و از این سبب به فرار کردن به ترشیش مبادرت نمودم زیرا می دانستم که تواند خود را  
که هم و رحم و دیر غصب و کنیار احسان هستی و از لایشیمان می شوی؟  
 پس حالاًی خداوند جانم را از من بگیر زیرا که مردن ارزشند ماندن برای من بهتر است.»  
 خداوند گفت: «یاصواب است که خشنمانا ک شوی؟»  
 و یونس از شهر بیرون رفته، بطرف شرقی شهر نشست و در آنجا سایه بانی برای خود ساخته  
 زیر سایه اش نشست تا بینند بر شهر چه واقع خواهد شد.  
 ۶ و چو خدا کدویی رویانید و آن را بالا ی یونس نمود ادبار سروی سایه افکنده، او  
 را از حزنش آسایش دهد و یونس از کدویی بینهایت شادمان شد.  
 ۷ اما در فردای آن روز در وقت طلوع بخر خدا کرمی پیدا کرد که کدور از دو خشک  
 شد.  
 ۸ و چون آفتاب برآمد خدا باد شرقی گرم وزانید و آفتاب بر سر یونس تابید به حدی که  
 بیتاب شده، برای خود مسالت نمود که بمیردو گفت: «مردن ارزشند ماندن برای من  
 بهتر است.»  
 خدا به یونس جواب داد: «یاصواب است که به جهت کدو غضبنا ک شوی؟» او گفت:  
 «واب است که تابه مرگ غضبنا ک شوم.»  
 خداوند گفت: «ل تو رای کدو بسوخت که برای آن زحمت نکشیدی و آن را نمودادی  
 که در یک شب بوجود آمد و در یک شب ضایع گردید.

۱۱ و آیادل من به جهت نینوا شهر بزرگ نسوزد که در آن بیشتر از صد و بیست هزار کس  
 میباشد که در میان راست و چپ تشخیص نتوانند داد و نیز بهایم بسیار؟»

قدیم ترجمه

**The Old Persian Version of the Holy Bible in the Persian language of Iran**

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

---

PDF generated using HaioLa and XeLaTeX on Apr from source files dated Aug  
cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f